

ni bilo v dobrem spominu. Vsekakor je dejanje te opere res grozno dolgočasno in je gotovo mnogo krivo, da se bode ta igra navzlic lepi godbi težko obdržala na repertoarju.

Dne 2. aprila je bila še ena izredna prestava, in sicer se je uprizoril ta večer na korist štirim igravcem naše drame »Tambor v Puebli«. Pri ti priliki so se posamezni igravci res odlikovali, a zopet drugi navzlic svojemu častnemu večeru niso smatrali za potrebno, da bi se bili popolnoma prilastili svojo ulogo.

Listnica uredništva. Petrov: Poslane reči pričajo, da niste brez lirske žile, godne pa še niso in ne morejo biti. Čitajte, kaj smo pisali v listnici februarске št. t. l. n. pr. Vidu in Radu. — Stražan: Ne rečemo, da bi bile Vaše pesmice brez vsake cene, samo za »Zvon« niso. — Pošiljatelju pesmic: »Moja pesem«, »Moja cvetka«, »Devi«, »Na grobu« etc. Navadne, stokrat in stokrat že obdelane snovi brez krepke izvirnosti. Čitajte temeljito študijo Borutovo: »Moderno kritično stališče« v letošnjem »Zvonu«. — M—a: Vaša lirika diši nekoliko po »narodni« pesmi, in zdi se, da Vam verzifikacija ne dela prevelikih težav. Dandanes seveda ta lahkotni, brezskrbni »narodni« ton ne zadošča več, marveč treba je, da poet-umetnik izrazi svojo celo individualnost. Rime Vaše se ponavljajo prevečkrat, in apostrofa ne maramo več. Stritar ga je, kakor Vam mora biti znano, s svojo kritično šibo izpodil iz naše poezije za zmerom. Ogibajte se tudi tiste mere, ki jo je Vodnik rabil pred sto leti, n. pr:

»Je kaša zavrela,
Se trga kaj nit?
Moj sosed kaj dela?
Sem prašati sit« . . .

Zakaj Vam tako obširno odgovarjamo? Nekaj imajo Vaše pesmi na sebi, kar nam daje upati, da nam pošljete, ako boste napredovali in se hoteli učiti tehnike na dobrih vzorih, s časom kaj dobrega. Za sedaj objavimo o priliki Vašo zadnjo pesem, romanco »Ne joči se mi, dekle ti.« — V. Y.: Tudi Vam bi priporočali citirano Borutovo razpravo. In, ali Vam je znano, kaj pravi Goethe nekje v »Faustu«? . . . »Sitzt Ihr nur immer, leimt zusammen, Braut' ein Ragout aus And'rer Schmaus! Und blas't die kümmerlichen Flammen aus euerem Aschenhäufchen 'raus! Bewunderung von Kindern und Affen, Wenn Euch darnach der Gaumen steht, Doch werdet Ihr nie Herz zu Herzen schaffen, Wenn es nicht Euch vom Herzen geht«. — Ž.: Vi bi tudi radi nosili turban in podili svojega mladega Pegaza po jutrovskih pašnikih?! Resnica je, če se hoče človek pečati z nevsakdanjimi, »višjimi« problemi in vprašanji, ali če noče, da bi ga ljudje na prvi pogled »spoznali«, takrat navadno ne zadošča hodna, domača obleka, ampak dobro je v takih slučajih obleči kak tuj kostum, na lica pa si deti — krinko. Toda če pojdemo vsi zaporedoma v orient . . . ne vem, kaj bo potem? Nekaj poetov Vas mora vendar doma, na Slovenskem, ostati za »varihe« . . .

